

ת"פ (חיפה) 33945-10-21 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבראהים

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 פברואר 2025

ת"פ 33945-10-21 מדינת ישראל נ'
אבראהים

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

מוחמד אבראהים

הנאשם:

ע"י ב"כ עוה"ד תמי אולמן ו/או שחף אולמן

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות בנשק (החזקה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(2) לחוק.

הודאת הנאשם ניתנה בשלבים מתקדמים של ניהול ההליך, לאחר שנשמעו עדי תביעה רבים, עד לשלב בו בחר הנאשם לחזור בו מכפירתו ולהודות בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו כאמור. הסדר הטיעון בין הצדדים, לא כלל הסכמה לעניין העונש שייגזר על הנאשם והצדדים סיכמו לטעון "באופן חופשי" לעונש.

כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שעיקרן יפורט להלן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם ביישוב כאוכב אבו אלהיג'א. ביום 28.9.2021 בסמוך לשעה 01:01, החזיק הנאשם שלא כדין אקדח חצי אוטומטי בעל מנגנון פעולה מסוג קולט בראונינג פטנט, טעון במחסנית ותחמושת תואמים בעלי קליבר 9 מ"מ פראבלום (להלן: "**הנשק**"). הנשק הוא כלי שסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם.

3. במועד זה, בעודו עומד על גרם מדרגות חיצוני הצמוד לביתו, ירה הנאשם באוויר 2 יריות שלא כדין, באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם (להלן: "**הירי**").

טיעוני הצדדים לעונש

4. בדיון שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש, המאשימה הגישה טיעונים בכתב, ואף השלימה טיעוניה בעל פה. במסגרת טיעוניה ציינה המאשימה, כי בגין המעשים המיוחסים לנאשם הוא נעצר בתאריך 28.9.2021 ושהה במעצר עד ליום 20.12.2021. לאחר מכן, המעצר הומר למעצר בפיקוח אלקטרוני עד שהוסר ביום 14.5.2023, והנאשם נמצא בתנאי מעצר בית.

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על תופעת החזקת נשק בלתי חוקי, ממנה נגזרות עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק ואשר רבו בשנים האחרונות. על בית המשפט, כך נטען, להילחם בתופעה זו באמצעות ענישה מחמירה, זאת בשל הצורך להיאבק בתופעה של החזקת נשק בלתי חוקי ולנסות למגרה.

לטענת המאשימה, הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעבירת הנשק הוא הערך העליון של קדושת החיים וכן שלום הציבור וביטחונו, שלמות גופו וקניינו של האדם ושל הציבור כולו.

5. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המאשימה טענה כי הנאשם הוא האחראי הבלעדי למעשיו. עסקינן באקדח ובתוכו מחסנית טעונה. הנאשם הבין היטב את מעשיו, כאשר לא יכולה להיות מחלוקת באשר לפוטנציאל הנזק הרב שעלול היה להיגרם.

המאשימה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה לעניין מדיניות הענישה בעבירות נשק, וכן לשורה של פסקי דין, מהם ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא. המאשימה ציינה, כי חרף מדיניות ההחמרה בענישה, "ממשיכים עברייני הנשק לזרוע פורענות וקטל במרחב הציבורי", דבר אשר מחייב שילוב ידיים של כלל הגורמים הרלוונטיים על מנת למגר את התופעה.

6. בשים לב לטיעונים אלה, המאשימה עתרה כי ייקבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים של מאסר מותנה ארוך ומרתיע וקנס כספי משמעותי.

בתוך המתחם, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם "ברף הבינוני-תחתון של המתחם המוצע". המאשימה הדגישה, כי הנאשם ניהל את התיק במשך מספר ישיבות וכי לחובתו הרשעה אחת בעבירה לפי חוק התכנון והבנייה.

7. ב"כ הנאשם בפתח טיעוניה, ביקשה להתחשב בהודאה ובחרטה הכנה שהביע הנאשם, ובכך שכתב האישום תוקן "ללא היכר". הסנגורית סבורה, כי בטיעוני המאשימה "נגרם עוול לנאשם כשהיא באה ואומרת שהוא ניהל את התיק ולכן יש להחמיר עמו. אם הוא לא היה מנהל את התיק, אז היינו בעבירה חמורה הרבה יותר, עבירה של נשיאת כלי נשק... שבסופו של יום לאחר ניהול ההליך נמחקה". לדידה, יש לכך משמעות רחבת היקף לגבי העונש ההולם.

ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בחיסכון בזמן השיפוט, בכך שהנאשם לא ניסה למשוך זמן וכי בסופו של יום לוקח הוא אחריות מלאה. היא ציינה את העובדה שלא נפתחו תיקים לחובתו מאז הוגש כתב האישום וכן את תקופות המעצר מאחורי סורג ובריח והמעצר באיזוק אלקטרוני בהן היה נתון. זאת, מבלי שהייתה הפרה בתנאי המעצר. הסנגורית סבורה על כן, כי יש ליתן אמון בנאשם שהינו אדם ערכי ומוסרי וזאת מבלי להקל ראש בעבירה שבוצעה.

8. הסנגורית הפנתה את בית המשפט לקרע המשפחתי שגרם לסכסוך בין הנאשם ובין האחים שלו, כפי שניתן היה להתרשם בדיונים "והעובדה שכאשר הוא נכנס המתלונן לבית המשפט, חיבק את הנאשם ותמך בו לאורך כל הדרך". הסנגורית הגישה את הסכם הסולחה שנערך בין האחים וכן את הסדר חלוקת העיזבון ביניהם (טנ/1 ו-טנ/2), "דבר שבוודאי הביא לפיתרון הסכסוך". היא הוסיפה, "אני חושבת שעצם העובדה שלא היו שום אירועים כשהוא היה משוחרר, היא הנותנת כשאין הצדקה היום לשים את הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח".

אף שעסקינן בעבירות נשק, ביקשה הסנגורית לאבחן את עניינו של הנאשם מתופעת האלימות והנשק הלא חוקי שהיא אופיינית "לשנה האחרונה, שנתיים האחרונות", והדגישה את העובדה כי לא נגרם שום נזק כתוצאה מהירי של הנאשם. היא ציינה, כי הנאשם לא יכול היה לעבוד מאז האירוע ולפרנס את משפחתו וכן כי הוא היה "תחת פיקוח מעצרי ועבר קבוצות טיפוליות במשך השנים, זה בוודאי עזר גם לנאשם להבין את חומרת העבירה שבה הוא היה". הנאשם הוא אדם נורמטיבי, מכובד. הסנגורית הגישה "פסיקה ענפה", לפיה נגזר עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. לטעמה, ענישה כאמור היא הענישה המתאימה בענייננו, זאת בשים לב לעובדה כי הנאשם "היה נתון במעצר מספר חודשים וכל כך הרבה זמן היה נתון במעצר בית מלא ואחר כך חלקי, ולמעשה החיים שלו נעצרו מאז 2021 ועד היום".

דברי הנאשם

9. לקראת תום הדיון, אמר הנאשם את דברו כדלקמן:

עמוד 3

"אני מקבל את כל מה שמגיע מאלוהים. כל בן אדם שטועה צריך לשלם על הטעות שלו. אני לא רק מצטער ומתחרט, אני 3 שנים לא הייתי בבית, לא הייתי עם האנשים היקרים לי הילדים שלי ואשתי, שילמתי מחיר כבד. יש לי בן, בן 32, שאני מייחל לרגע שהוא יתחתן, כל הזמן הזה בגלל התיק לא יכולנו לשמוח במשפחה והוא סירב כי אמר שנמתין לסיום התיק כי כל המשפחה תומכת בי".

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

10. בתום הדין ועל מנת שתונח לפניי מלוא התמונה טרם גזירת דינו של הנאשם, ומבלי שהדבר ייצור ציפיה לעניין העונש, הוריתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר תבחן את התאמתו של הנאשם לריצוי עונשו בדרך האמורה, היה ויוחלט על כך. בהמשך, הוריתי גם על הגשת תסקיר של שירות המבחן.

11. בחוות דעתו מיום 11.11.2024 מצא הממונה את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, לאחר שהלה נתן הסכמתו לכך, והמליץ להציבו לביצוע עבודות השירות בבית החולים הסיעודי אחוזת הצפון - שפרעם.

תסקיר שירות המבחן

12. בתסקיר שירות המבחן מיום 27.1.2025, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צוין בתסקיר, כי הנאשם בן 53, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 19-32 שנים. שתיים מבנותיו נשואות ומנהלות משק בית בנפרד. בנו הבכור מורה והבן הצעיר ספר במקצועו. לנאשם ארבעה אחים וחמש אחיות. תואר קשר קרוב ומשמעותי עם בני משפחת מוצאו של הנאשם, שמסר כי הוא זוכה לתמיכת רובם. תואר קשר מורכב עם אחיו הבכור ואח נוסף על רקע סכסוך כלכלי, בשל מחלוקת סביב חלוקת כספים בין האחים. בשיחה שערך שירות המבחן עם אחיו של הנאשם, מסר, כי תהליך חלוקת הירושה בין האחים הסתיים במסגרת הסכם שנערך בין האחים והמקובל על כולם.

13. בהתייחסו לעבירות מושא עניינו, הנאשם הביע בפני שירות המבחן "צער וחרטה על כשלונו ההתנהגותי ובעיקר על המחירים שהוא ובני משפחתו משלמים בעקבות מעורבותו". צוין, כי במסגרת צו פיקוח מעצרים הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, במסגרתה גילה רצינות ומחויבות להתליך הטיפולי. שירות המבחן התרשם במהלך תקופת הצו כי הנאשם הצליח לעבור תהליך טיפולי משמעותי במסגרת הקבוצה ונתרם מהתכנים שעלו בה. עוד התרשם שירות המבחן, כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות התנהגות פורצת חוק פחתה.

14. לאחר שמנה את גורמי הסיכוי לשיקום, העריך שירות המבחן כי ההליך המשפטי והשלכותיו על אורחות חייו של הנאשם, חידדו עבורו את גבולות החוק והיוו אפקט מרתיע מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן התייחס גם לגורמי הסיכון השונים וקבע, כי בשקלול כל אותם נתונים, הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד "הינו נמוך, כאשר רמת המסכנות (חומרת האלימות) צפויה להיות נמוכה".

שירות המבחן לא מצא לבוא בהמלצה לצו מבחן, בהעדר נזקקות טיפולית, אך המליץ לשקול להטיל על הנאשם מאסר לתקופה המקסימלית שניתן לבחון התאמתו לריצוי בעבודות שירות, מתוך הערכה שיש בענישה זו לחבר אותו לחומרת מעשיו, לחדד בפניו את גבולות החוק ובכך להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

דין והכרעה

15. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

16. הנאשם שלפניי הודה בביצוע שתי עבירות מתחום הנשק, הן החזקה והן ירי מנשק חם. בעבירות הנשק המיוחסות לנאשם גלומה פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים ראשונים במעלה, ובראשם שמירה על ערך החיים, וכן הגנה על ביטחון הציבור ושלומו.

בהחזקת נשק שלא כדיו, טמונה סכנה ממשית שמא יבוצע בו שימוש העלול לגרום לנזק רב. כך, קל וחומר שעה שבאקדח מחסנית טעונה בכדורים. בגזר דין בפרשה אחרת נזדמן לי לכתוב, בהשאלה מעולם הספרות והמחזות, כי אקדח המופיע במערכה הראשונה, סופו לירות במערכה השלישית. בענייננו לא רחק היום, ובאותה המערכה ממש בה הופיע האקדח, גם נעשה בו

שימוש. בכך, מתעצמת הסכנה שמא יארע נזק לרכוש, או חמור מכך - נזק לגוף עד כדי קיפוח חיים. נכון הדבר, כי הירי בוצע באוויר ולא לעבר הבתים או האנשים שהיו בסביבה, אך ירי בשטח מבונה לכשעצמו יוצר סכנה לסובבים. נקל לשער סיומת אחרת, בגדרה כדור תועה היה גורם לנזק של ממש.

17. בית המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה הגלומה בעבירות הנשק ועל הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי שמבצע עבירות כגון דא. ראו על כך בפסק הדין בע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 (29.3.2022), כי: **"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחוננו ..."**, וכן בהמשך אותה פסקה, כי: **"משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען ..."**.

18. על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית, ראו גם דבריו של כב' השופט אלרון בע"פ 4439/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 17-16, (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)).
על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור. נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב

סכסוכים".

19. נזכיר גם את ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (18.7.2019), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחוננו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

20. כאמור לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן הדעת **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מבצעי עבירות הנשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מן הצדדים הפנה לשורה של פסקי דין הנוגעים לעבירות נשק, אשר יש בהם לטענתו לתמוך בעמדתו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים;

ע"פ 9228/23 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (26.5.2024) - המשיבים הורשעו בביצוע בצוותא של נשיאת והובלת נשק. זאת לאחר שבשעת לילה נסעו הם (יחד עם אחר) ברכב באום אל פחם. המשיב 1 נהג ברכב והמשיב 2 ישב לצידו, תוך שהם נשאו והובילו ברכב תיק בד ובו תת מקלע מאולתר טעון במחסנית שבה עשרה כדורים, וכדור נוסף בבית הבליעה של הנשק. נמצאו בתיק, בין היתר, גם תשעה כדורים, כפפה שחורה וכפיה. ברכב היה מצוי גם כובע גרב שחור ובו פתחים לעיניים. לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי מידת שליטתו של המשיב 2 בנשק הייתה ישירה מזו של המשיב 1, קבע הוא מתחם עונש הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל בעניינו של המשיב 1. בעניינו של המשיב 2 נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. לבסוף, השית בית המשפט המחוזי עונש בתחתית המתחם שנקבע בעניינו של כל אחד מהמשיבים, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המשיב 2 על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה, ובין היתר באופן שעונש המאסר של כל אחד מהמשיבים הועמד על 32 חודשי

מאסר בפועל.

ע"פ 6702/22 מדינת ישראל נ' הייב (4.4.2023) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של החזקת נשק וירי מנשק חם (על פי החלופה של ירי באזור מגורים או במקום שיש בו לסכן חיי אדם). על פי המתואר, המשיב החזיק במחסן השייך לסבתו, בנשק מקלע מסוג מא"ג ובתחמושת מתאימה. בהיותו בגג בית אחר, המשיב ירה באוויר בירי אוטומטי באמצעות המא"ג קליעים רבים מעל בתי הכפר המאוכלוסים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, והשית על המשיב 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעור המשיב וקיבל את ערעור המדינה, באופן שעונש המאסר בפועל הועמד על 50 חודשים.

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) - המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. על המשיב הושתו בבית המשפט המחוזי (ע"י הח"מ) 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) ...". בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש מאסרו בפועל של המשיב על 28 חודשים.

ע"פ 3728/22 מסאלחה נ' מדינת ישראל (9.8.2022) - המערער הורשע בביצוע עבירות של סיוע לנשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סעיף 31 לחוק; נשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק, וכן סיוע לירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(א) + סעיף 31 לחוק. הצדדים הסכימו שהמשיבה תטען לעונש ראוי של 20 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תהא חופשית בטיעוניה. על פי המתואר, המערער נהג ברכב ואדם אחר, אדם אבו סבייה, ישב במושב שלידו. אחריהם נסע צוות בילוש, כשלפתע אבו סבייה הוציא את היד מהחלון וירה ירייה אחת מאקדח מסוג FN. בהמשך, המערער עצר את הרכב בצד הדרך, הבלשים חסמו את הרכב וביצעו חיפוש, במהלכו נתפסו 15 כדורים מסוג 9 מ"מ בכיס מכנסי המערער והאקדח נתפס ברכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה. יוער כי על אבו סבייה, נגזרו 35 חודשי מאסר בפועל והפעלה של 8 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.2022) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר. דובר באקדח "גלוק", כדורים ורימון הלים סינור שהמשיב הסתיר על גג ביתו, ובהמשך העביר את האקדח והכדורים לידי אחר. במסגרת חיפוש בבית המשיב אותר הרימון. האקדח והכדורים לא נתפסו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר, והשית על המשיב 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 18 חודשים.

ע"פ 8322/21 דחלה נ' מדינת ישראל (13.4.2022) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק; 340א(ב)(1) לחוק, וכן 244 לחוק. על פי המתואר, על רקע סכסוך בין משפחת המערער לבין משפחה אחרת בכפרו, החליט המערער לירות בנשק סמוך לבתים בהם מתגוררים אנשים מבני משפחה זו. לשם כך, הצטייד המערער באקדח ובמחסנית, בה למצער 9 כדורים. כשלידיו כפפות ופניו מכוסים ב"חם צוואר", המערער ביצע את הירי ונמלט מהמקום. המערער לא שמע בקול השוטרים שהיו בסמוך וקראו לעברו "עצור משטרה", והמשיך בריצה תוך שהוא זורק את האקדח והמחסנית שהיו ברשותו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 34 ל-54 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה.

ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.2021) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן - נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים. על פי המתואר, המשיב הגיע למקום במחנה פליטים שועפאט, הסמוך לאולם אירועים בו התקיימה חתונה אותה העת. לאחר ששוחח עם שניים אחרים שהחזיקו בנשקים, הוא הוציא נשק, טען אותו וירה מספר כדורים באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב נוכח חומרת העבירות בהן הורשע ובכך שלא פעל להסגרת הנשק לידי המשטרה, ובהינתן עברו הפלילי המכביד, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 25 חודשים.

ע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל (29.4.2021) - פס"ד אליו הפנתה המאשימה.

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק ואביזר תחמושת, ירי מנשק חם שלא כדין, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. זאת, לאחר שבין המערער לבין קטין התפתחו חילופי דברים שכללו קריאות הדדיות לעזוב את המקום בו שהו וכן דחיפות. המערער הוציא אקדח אותו החזיק שלא כדין, ירה שתי יריות באוויר, והקטין ניסה להימלט מהמקום. בתגובה, ירה המערער מספר יריות נוספות. הקטין הסתתר בין רכבים שעמדו בסמוך למקום, ולאחר שהחלה התקהלות בשל מעשי המערער, הצליח הקטין להימלט מן המערער. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020) - פס"ד אליו הפנתה ההגנה. המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בהחזקה, הובלה ונשיאה של נשק; שלושה מטעני חבלה, עת הסיע את הנאשם 2 לביתו של נאשם 1 שם נמסרו לידי מטעני החבלה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם של 6-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונש המאסר של המשיב על 14 חודשים (12 מתוכם ירצו במצטבר לעונש מאסר בגין הפקעת עבודות שירות), זאת בשים לב לכך שערכאת הערעור אינה ממצה את חומרת הדין.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים אשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמעורבים הושת העונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.2020) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו, בנשיאה ובהובלת נשק, וכן בירי מנשק חם באזור מגורים. על פי המתואר, המשיב נהג ברכב בשעת לילה בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, אשר היה דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים. המשיב ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 20 לבין 50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר את עונש המאסר בפועל של המשיב, והעמידו על 36 חודשים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 41754-05-22 **מדינת ישראל נ' אנבריה** (10.5.2023) - פס"ד אליו

הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע במסגרת האישום הראשון בהחזקת נשק ובירי מנשק חם (לפי סעיף 340א(א) לחוק), לאחר שקיבל לידיו מאדם אחר רובה M16 עם מחסנית ותחמושת, ובהמשך ביצע ירי של כ-17 כדורים בשטח פתוח מחוץ לביתו. במסגרת האישום השני, הנאשם הורשע בביצוע התפרעות ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו בנסיבות מחמירות, בעיצומו של מבצע "שומר החומות". בגזר דין של הח"מ, נקבע מתחם עונש הולם בכל הנוגע לאישום הראשון, הנע בין 26 ל-48 חודשי מאסר. בכל הנוגע לאישום השני נקבע מתחם הנע בין 7 ל-20 חודשי מאסר. לבסוף, נגזר על הנאשם עונש אחד כולל של 32 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 44620-01-22 **מדינת ישראל נ' היב** (14.12.2022) - פס"ד אליו הפנתה ההגנה. הנאשם הורשע בביצוע עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) + 144(ב) (רישא וסיפא) (2 מקרים), וכן ירי מנשק חם (2 מקרים). על פי המתואר, הנאשם ובן דודו הגיעו אל שמורת טבע, כשברשות בן הדוד (אז חייל) רובה סער מסוג "תבור" ומחסנית טעונה בכדורים. בשמורה, הנאשם החזיק ונשא את הרובה וירה הימנו, שלא כדין. כחודש לאחר מכן חזר הנאשם על פעולותיו באותה השמורה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, ולבסוף השית על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 56739-09-20 **מדינת ישראל נ' גדיפי** (6.5.2021) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא לחוק) (החזיק מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, 3 מחסניות, וקופסה ובה 37 כדורי תחמושת), וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 29529-07-20 **מדינת ישראל נ' בכריה** (4.2.2021) - פסק דין אליו הפנתה ההגנה. הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק, כאשר בעת שנסע ברכב עם מעורב נוסף, נשא והוביל אקדח ולידו שתי מחסניות מתאימות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 18 לבין 40 חודשי מאסר בפועל, ותוך כדי סטייה מהמתחם גזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ומבחן לתקופה של 18 חודשים לצד קנס.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 50986-12-16 **מדינת ישראל נ' אבו עליון** (9.11.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות הבאות: קשירת קשר לפשע, הובלה ונשיאת נשק, ירי באזור מגורים, וכן איומים. על פי המתואר, הנאשם ואחרים החליטו להתגרות במתלוננים (בשל סכסוך בין המשפחות), הגיעו ברכב והחלו לנסוע במהירות הלך ושוב בכביש הסמוך לבתי המתלוננים. בהמשך, הם קשרו קשר לחזור במטרה לאיים על

המתלוננים באמצעות נשק שהיה ברשותם ללא רישיון כדן. כשחזרו אל המקום, הנאשם הוציא את פלג גופו העליון מחלון גג הרכב וירה מספר קליעים באוויר. נקבע מתחם הנע בין 15 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 13785-04-15 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (6.4.2016) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק, וכן בעבירה של יריות באזור מגורים. לאחר שדוד הנאשם נורה למוות, הגיע הנאשם באותו היום לבית המנוח, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי FN 9 מ"מ טעון בכדורים, ובחצר הבית ירה באקדח באוויר לפחות 11 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

21. בכל הנוגע ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך כי מדובר באקדח טעון אותו החזיק הנאשם שלא כדן ולא היסס להשתמש בו לירי באוויר במתחם מגוריו. הנאשם הוא האחראי הבלעדי להחזקה ולשימוש בנשק.

פוטנציאל הנזק הטמון במעשי הנאשם הוא רב עד מאוד. נשיאת אקדח מוכן לפעולה מהווה כשלעצמה סכנה, וודאי בעת נשיאתו במתחם מגורים ושימוש בו לירי באוויר. ירי באזור מגורים טומן בחובו, באופן אינהרנטי, סכנה מוגברת. קל וחומר כאשר הדבר נעשה, כבענייננו, בסמוך לבתי מגורים.

בצד זאת, ואף כי מידת הסיכון לגרימת נזק היא רבה, הרי שבסופו של דבר פוטנציאל הנזק לא התממש. כתב האישום אינו כולל כל פירוט על כי ארע נזק, ולו הקטן ביותר, לרכוש או לגוף כתוצאה מהירי.

22. על רקע נסיבות ביצוע מעשי העבירה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נמצא **בטווח שבין 24 לבין 50 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

העונש המתאים לנאשם

23. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יש לפנות לקביעת העונש המתאים לנאשם. בכגון דא, יש לתת את הדעת ל**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

24. משקל נכבד בהקשר זה, יש לתת להודאת הנאשם במיוחס לו לאחר תיקון כתב האישום. הודאה זו של הנאשם, אינה של מה בכך, שכן נלוותה אליה חרטה וקבלת אחריות מלאה על מעשיו והיא אף חסכה זמן שיפוטי, הגם שניתנה בשלבים מתקדמים של ההליך ולאחר שמיעת מי מהעדים. התרשמתי כי חרטתו של הנאשם כנה ואמיתית וכי קבלת האחריות על ידו הינה מלאה ואינה משתמעת לשני פנים.

25. אשר לעבר הפלילי, עסקין בנאשם נטול הרשעות פליליות, למעט עבירה מתחום התכנון והבנייה. זוהי הסתבכותו הראשונה בעבירות נשק. עובדה זו, יש בה משום שיקול נוסף לקולא ואף שיקול משמעותי, שכן שעה שעסקין בנאשם שהוא בן 53 שנים, יש בכך כדי להעיד על אורח חיים נורמטיבי נטול עשייה פלילית, על כל המשתמע מכך.

גם הנסיבות האישיות האחרות, יש בהן כדי להוות שיקול לקולא. מדובר באדם אשר מפרנס את עצמו ועוזר לפרנסת משפחתו המונה אישה וארבעה ילדים, כאשר הפגיעה של ההליך המשפטי בנאשם הייתה משמעותית ביותר. שכן, כפי שנטען, מאז תחילת ההליך לא עבד, ולא שב למעגל העבודה גם לאחר ששוחרר למעצר בית. בנסיבות אלה, הטלת תקופת מאסר נוספת על הנאשם תביא לפגיעה ממשית עוד יותר בו ובסובבים אותו.

26. כל השיקולים הנ"ל, בבחינת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וככל ולא היו מונחים לפניי אינדיקציות שיקומיות והליך שיקומי אותו עבר הנאשם במהלך ניהול ההליך (שיש בהם להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם - ראו על כך מיד להלן), היו מביאים בהכרח לכך, כי עונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של המתחם שנקבע.

27. אולם, כאמור, מלאכת גזירת הדין אינה אמורה להיעצר כאן, שכן מצאתי בנסיבות הייחודיות של תיק זה, כי מתקיימים טעמים שיש בהם להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום.

28. בעניין זה, של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, על פי סעיף 40ד(א) לחוק, היה ומצא בית המשפט כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבע.

בפסיקת בית המשפט העליון לא נקבעה רשימה ממצה של שיקולים בבחינת סיכוי של ממש לשיקום. בין יתר השיקולים נמנו אלו הבאים: המוטיבציה להשתקם, קיומו של הליך גמילה מהתמכרות, השתלבות בהליך טיפולי בהצלחה, שינוי מהותי בהתנהגות ובדרך החשיבה, וכן הבעת חרטה כנה בנוגע לביצוע המעשים והבעת אמפתיה כלפי נפגע העבירה (ע"פ 6637/17).

קרנדל נ' מדינת ישראל, סעיף 24 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (18.4.2018).

עוד ובהמשך פסק הדין בעניין קרנדל נקבע, כי "עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין **שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית** לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין **אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח** וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי..." (שם, פסקה 25). ההדגשות - במקור.

29. בענייננו, עיון מעמיק בתסקיר שירות המבחן מצביע על תהליך שיקומי משמעותי אותו עבר הנאשם, עוד במסגרת צו פיקוח המעצרים והשתלבותו בקבוצה טיפולית, משך חמישה חודשים. הנאשם שיתף פעולה, הגיע בקביעות למפגשים, גילה רצינות ומחויבות לתהליך הטיפול, שיתף בתהליכים רגשיים שהוא עובר ובקשיים הרגשיים בגל הסכסוך המשפחתי והניתוק מאחיו. הנאשם נתרם מהתכנים שעלו ולא נרשמה לחובתו הפרה כלשהי, גם לאחר ששב למתחם המגורים המשפחתי לאחר שהייה ארוכה במעצר באיזוק אלקטרוני. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות נמוך.

לקביעתי, הנאשם צלח את ההליך הטיפולי, הראה מוטיבציה רבה לעבר שינוי משמעותי בדרכי חשיבתו, הביע חרטה כנה ואמיתית - שגם אני בעצמי התרשמתי ממנה באופן בלתי אמצעי, וכן גילה אמפתיה לבני משפחתו, כולל לאחיו הבכור עמו הסתסך. לקיחת האחריות של הנאשם הינה אמיתית ומלאה שלא כהתה לאורך כל ההליך שנמשך למעלה משלוש שנים.

30. בנסיבות אלה, אני סבור כי הונחו לפניי מספיק נתונים המעידים על כך כי הנאשם השתקם. פועל יוצא מכך, שוכנעתי כי יש מקום לפעול על פי האמור בסעיף 40ד(א) לחוק ולסטוט ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

31. על יסוד כל האמור, בשקלול הנתונים לקולא ולחומרה, ולאחר שאף מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, ובשים לב לתקופה אותה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריא, משך כשלושה חודשים, ובהמשך מעצר באיזוק לתקופה ממושכת מעל שנה, הנני סבור כי יש לגזור על הנאשם את תקופת המאסר המקסימלית אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, כהמלצת שירות המבחן. זאת, בנוסף לענישה צופה פני עתיד. באופן זה, מכלול הענישה אשר ייגזר על הנאשם יהווה גורם מרתיע מפני הישנות מקרים כגון דא. לא זו אף זו, ועל מנת לשקף את חומרת העבירה, אין בדעתי לנכות את תקופת המעצר מאחורי סורג ובריא אותה ריצה הנאשם, מתקופת המאסר בעבודות שירות.

סוף דבר

32. השורה התחתונה מכל האמור, היא שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה (9) חודשי מאסר בפועל.

מאסר זה ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לקביעת הממונה על עבודות שירות, בבית החולים הסייעודי אחוזת הצפון - שפרעם. **מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הינו ביום 17.2.2025.**

ב. עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון וירשע בגינה.

ד. נוכח התקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר ממש ובהמשך במעצר באיזוק אלקטרוני ובשים לב לתקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות אותה ריצה, לא מצאתי להשית על הנאשם קנס.

ה. לתשומת לב הנאשם, כי במועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות עליו להתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות שירות, ביחידת ברקאי, שלוחת צפון-סמוך לבית סוהר מגידו, וזאת בשעה 08:00.

עוד מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה, כאשר כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות ונשיאת יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' שבט תשפ"ה, 04 פברואר 2025, בנוכחות הצדדים.

